

[Gillstrup]

Det er fjollet ved en afgiftsnedsettelse at sige, at nu vedtager Folketinget en afgiftsnedsettelse, men den træder først i kraft for folk om 2-3 uger. Tænk, hvad det kan føre til af spekulationer og fejldateringer af fakturaer, og hvad der nu ellers kan være! Det er en teknisk lidt tosset fremgangsmåde, og når ministeren er hoppet på den, så er baggrunden nok den, at vi jo ikke er så vant til her i dette Ting at vedtage forslag om at nedsætte afgifter. Derfor har man lidt svært ved at finde frem til den rigtige teknik, når afgifter skal nedsættes, mens man derimod jo aldrig har besværligheder, når nogle afgifter skal forhøjes. Så skal det jo hu hej nærmest træde i kraft, før trykkerimaskinerne overhovedet har kunnet køre Lovtidende igennem.

Man burde også lade ikrafttrædelsesdagen på lovforslag nr. L 23 A, som det kommer til at hedde, og L 25 være den 14. november, og så må man lave en skønsommæssig opgørelse, når der skal indsendes månedsopgørelser fra de pågældende steder uden lageroptælling. Den smule provenutab, der er i det, sammenlignet med de urimeligheder, som ministerens ændringsforslag indebærer, må man kunne tage med.

Men efter indstillingerne fra udvalget er det af akademisk interesse, fordi der jo tilsyneladende er et flertal af i hvert fald de syv partier her i Tinget, som går ind for, at man skal vedtage en afgiftslettelse, der først skal træde i kraft den 1. december, og så er der selvfølgelig ingen grund til fornyet udvalgsbehandling.

Preben Møller Hansen (FK):

Man må erkende, at der hos en lang række medlemmer af dette Ting er en beskedenhed ud over alle grænser. Det er også, ligesom om man i dette Ting glemmer, hvad man siger den ene dag og lever op til noget helt tredje den næste dag.

Kendsgerningen er, at tusinder af danske arbejdere nedlagde arbejdet i det ganske land, ja, man lagde endda an til at forhindre Folketingets medlemmer i at gå ind i dette hus i protest mod den påskepakke, der blev vedtaget. Denne påskepakke medførte, at man begrænsede købekraften for den arbejdende befolkning samt for vore pensionister, idet man lagde afgift på afgift over de produkter, som dette omhandler.

Derfor er det ufatteligt, at man i de partier, der påstår, at de repræsenterer de svageste i samfundet, repræsenterer arbejderklassen, ikke kan forstå, at det, vi skal leve op til, er at fjerne de afgifter, der begrænser arbejderfamiliernes muligheder for forbrug. Det er en nøgtern kendsgerning, at enhver, der fyrer op i sin lejlighed, betaler 2.571 kr. i afgifter til samfundet, hver gang man indkøber 1 t olie. Hovedparten af de mennesker, der bor i de danske boliger, er arbejdere. Derfor er det noget svineri, at man lægger afgifter netop på denne ting.

Det må være sådan, at det er en menneskeret at opvarme sin bolig og ikke en pestilens og noget, der er uopnåeligt. Derfor burde man ikke nedsætte afgifterne med de småslanter, man snakker om, men reelt fjerne konsekvenserne af påskepakken. Det havde været mere rimeligt.

Nu er der selvfølgelig dem, der vil anvende argumentationen om, at de 80 mio. kr., der skabes i merprovenu, skal bruges til vore pensionister. Det er jo nærmest latterligt; det rækker som en skrædder i helvede, når man betænker, at der i dette land er ca. 800.000 pensionister, der skal dele 80 mio. kr. Det er jo ikke her, man skal sætte ind, det er på helt andre områder.

Vi synes, det havde været mere bekvemt, om man havde nedsat afgiften på en sådan måde, at alle kunne mærke det i hjemmets økonomi, men selvfølgelig er der en lille forbedring.

Vi vil selvfølgelig overveje, om ikke tidspunktet er kommet til, at vi selv stiller ændringsforslag til de forslag, der er til behandling, og så prøver gennem vores diskussioner i dette Ting at få overbevist Folketingets medlemmer om, at de skal støtte den klasse, de påstår de repræsenterer; de skal støtte de svage i samfundet, som de i hverdagen giver udtryk for at de vil gøre så meget for; men når det kommer til virkeligheden, netop ved beslutningsprocesserne i dette Ting, så er man fuldkommen ligeglad med, hvad man har sagt dagen før i en eller anden ophøjet stemning. Så støtter man det bestående, og man støtter den afgiftspolitik, der sikrer, at tusinder af arbejderhjem er blevet begrænset i deres mulighed for blot at få den daglige kost.

Helen Beim (S):

Jeg ønsker på Socialdemokraternes vegne at komme med et par meninger om noget af det